

2011. április 7., csütörtök

13. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák Bahrein, Szíria és Jemen népeinek békés, demokratikus törekvéseit, tekintsék át ezen országokkal kapcsolatosan politikájukat, tartsák tiszteletben az Európai Unió fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét és álljanak készen arra, hogy – a nemzeti hatóságok komoly elkötelezettsége esetén – segítséget nyújtsanak konkrét politikai, gazdasági és társadalmi reformtervek végrehajtásában ezekben az országokban;

14. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben és hatékonyan használja ki az Európai Szomszédosági és Partnerségi Támogatási Eszköz, a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze és a Stabilitási Eszköz keretében nyújtott meglévő támogatásokat, és haladéktalanul fogalmazzon meg konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogyan tudná az EU jövőbeli pénzügyi segítsége jobban támogatni a közel-keleti és az Öböl menti országokat a demokrácia és az emberi jogok felé vezető átmenetben;

15. hangsúlyozza, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és a Bizottság a „Partnerség a demokráciáért és a közös jóléért a dél-mediterrán térséggel” című közös közleményben kötelezettséget vállalt a demokratikus átalakulás és a civil társadalom további támogatására, válaszul a régióban zajló, történelmi jelentőségű fejleményekre; kéri az EU-t, hogy nyújtson segítséget a mediterrán és öböl-menti régió demokratikus folyamataihoz, hogy biztosítani lehessen valamennyi állampolgár – különösen a nők, akik döntő szerepet játszottak a demokratikus átalakulásra irányuló követelésben – teljes körű részvételét a politikai életben;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányainak, a Bahreini Királyság kormányának és parlamentjének, a Szíriai Arab Köztársaság kormányának és parlamentjének, valamint a Jemeni Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Az Egyesült Nemzetek negyedik konferenciája a legkevésbé fejlett országokról

P7_TA(2011)0149

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferenciáról

(2012/C 296 E/12)

Az Európai Parlament,

- mivel 1971-ben az ENSZ a legkevésbé fejlett országokat a nemzetközi közösség „legszegényebb és leggyengébb részeként” ismerte el,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országok meghatározása céljából az ENSZ Fejlesztési Politikai Bizottsága által kidolgozott kritériumokra,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országokról szóló, 1990. szeptemberben elfogadott párizsi nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ-főtitkár jelentésére a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó, 2001–2010-es időszakra szóló cselekvési program végrehajtásáról (A/65/80),
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokról szóló, 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozó eredményeire,
- tekintettel a 2001 májusában Brüsszelben rendezett harmadik ENSZ-konferencián elfogadott, a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó brüsszeli cselekvési programra,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2008-ban elfogadott, a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia (az LDC-IV) összehívására irányuló határozatra,

2011. április 7., csütörtök

- mivel a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia értékelni fogja a végéhez közeledő brüsszeli cselekvési programot, és olyan új intézkedéseket fog javasolni a 2011 és 2020 közötti időszakra, amelyek célja a bevált gyakorlatok és a levont tanulságok megosztásának elősegítése, valamint azon politikai döntések és kihívások azonosítása, amelyekkel a legkevésbé fejlett országok a következő évtizedben szembesülni fognak, továbbá a szükséges intézkedések meghatározása,
- tekintettel a fejlődéshez való jogról szóló, 1986. évi ENSZ-nyilatkozatra,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra, amelyek célja, hogy a szegénységet 2015-re felére csökkentsék,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel jelenleg 48 ország tartozik a legkevésbé fejlett országok kategóriájába, melyek közül 33 Afrikában, 14 Ázsiában és 1 Latin-Amerikában található; mivel közülük 16 ország nem rendelkezik tengerparttal, 12 pedig kis sziget,
- B. mivel a legkevésbé fejlett országok 800 millió lakosának 75 %-a napi két dollárnál kevesebből él, és mivel a legkevésbé fejlett országok száma az 1971-ben – amikor az ENSZ bevezette ezt a kategóriát – megállapított 25-ről 2011-re 48-ra nőtt, és mivel csak három ország került ki a csoportból: Botswana (1994-ben), a Zöld-foki-szigetek (2007-ben) és a Maldív-szigetek (2011 januárjában),
- C. mivel a humán fejlettségi mutató átlagos értéke a legkevésbé fejlett országok esetében 2000 és 2010 között 0,34-ről csupán 0,39-ra nőtt; mivel a millenniumi fejlesztési célokhoz kapcsolódó hét mutató közül mindössze két mutató teljesítéséhez haladnak átlagban megfelelő irányban a legkevésbé fejlett országok,
- D. mivel a legkevésbé fejlett országokról szóló harmadik konferencia és a brüsszeli cselekvési program óta sor került néhány olyan pozitív lépésre, mint amilyen például a „Mindent csak fegyvert ne” kezdeményezés, a hivatalos fejlesztési támogatás növelése, amely 2000 és 2008 között megduplázódott és a közvetlen külföldi beruházások, amelyek 6-ról 33 milliárd USD-ra növekedtek, 19 ország számára 3 %-os növekedési arányt téve lehetővé,
- E. mivel a legkevésbé fejlett országokkal foglalkozó ENSZ-konferencia csak akkor tud ajánlásokat kiadni, ha a legkevésbé fejlett országokat érintő legfontosabb kérdéseket – például a kereskedelmi, a mezőgazdasági, a halászati, a beruházási és az éghajlat-változási politikák közötti koherencia kérdését – megfelelően megvitatják, továbbá ha napirendre tűzik az olyan fontos témákat, mint a kormányzás és a korrupció elleni küzdelem, különösen a partnerországok és az adományozó országok közötti (mindegyik a szociális küszöböt magában foglaló) „irányítási megállapodás” fogalma, valamint a humán kapacitásépítés,
- F. mivel a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia során megerősítik a legkevésbé fejlett országok szükségleteinek kielégítésére irányuló partnerségre vonatkozó globális elkötelezettséget is; mivel a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia jelenleg folyó előkészítő munkálatai keretében nemzeti konzultációkra, regionális ülésekre és konferenciákra kerül sor, amelyeken az érdekeltek – parlamenti képviselők, a civil társadalom képviselői és a magánszféra képviselői – egész sora vesz részt,
- G. mivel a fenntartható fejlődés támogatása az egészségügy, az oktatás és képzés támogatását, a demokrácia és a jogállamiság elősegítését, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását jelenti, mindez pedig az EU fejlesztési politikájának szükségszerű összetevője,
- H. mivel a fennálló strukturális problémák mellett a pénzügyi, élelmezési, éghajlat-változási és energiaválsággal kapcsolatos legutóbbi globális válság következtében tovább romlott a helyzet a legkevésbé fejlett országokban,

2011. április 7., csütörtök

- I. mivel bár sok legkevésbé fejlett ország gazdaságának a mezőgazdaság az alapja és a munkahelyek 90 %-át biztosítja, az élelmezésbiztonságot veszély fenyegeti,
- J. mivel nem jöhet létre jelentős fejlődés az államok jelentős szerepvállalása nélkül, amelynek alapja a kapacitás javítása a gazdaság fejlesztése, a vagyonfelhalmozás és a javak tisztességes újraelosztása, a köz- és a magánszféra közötti partnerségek és a megfelelően tervezett külföldi beruházások elősegítése érdekében, teljes mértékben tiszteletben tartva az ILO alapvető munkaügyi előírásait és környezetvédelmi elveit; mivel az államnak vállalnia kell a felelősséget a stabilitás és a jogi keret biztosítása tekintetében,
- K. mivel minden legkevésbé fejlett országnak az emberek döntéshozatali folyamatban való demokratikus részvétele alapján saját helyzetének megfelelően kell meghatároznia prioritásait és megoldásait,
- L. mivel az isztambuli konferencia sikere a konkrét eredményeken múlik (pl. irányítási megállapodás, szociális küszöb, adósságkönnyítés, fejlesztési támogatás, innovatív finanszírozás), valamint a résztvevők ott végzett munkájának minőségétől,
1. úgy véli, hogy a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferenciának az eredményekre kell összpontosítania a legkevésbé fejlett országok számának 2020-ra történő felére csökkentésére irányuló egyértelmű célok és mutatók alapján, hatékony és átlátható ellenőrzési és nyomon követési mechanizmusokat alkalmazva;
2. hangsúlyozza, hogy az EU által a legkevésbé fejlett országoknak nyújtott segítségnek elsősorban a vagyonfelhalmozásra és a piacgazdaság kialakítására kell irányulnia, amelyek a szegénység felszámolásának alapvető előfeltételei;
3. felhívja a figyelmet arra, hogy a gazdasági növekedésnek elsőbbséget kell élveznie, mivel az a legkevésbé fejlett országokban a fejlődésnek és a szegénység általános csökkentésének kulcsfontosságú eleme;
4. úgy véli, hogy a negyedik ENSZ-konferenciának a fejlesztési politikák koherenciáját kell középpontba állítania, amely jelentős szerepet játszik a politikai hangsúly eltolódásában nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt; felszólít ezért szakpolitikák kidolgozására minden területen – azaz a kereskedelem, a környezet, a mezőgazdaság, az éghajlatváltozás, az energia és a pénzügy területén – annak érdekében, hogy támogassák a legkevésbé fejlett országok fejlesztési szükségleteit a szegénység elleni küzdelem, a tisztességes jövedelem és megélhetés elősegítése érdekében;
5. sürgeti, hogy az EU teljesítse a piaci hozzáférés és az adósságkönnyítés terén vállalt kötelezettségeit; újra megerősíti, hogy fontos a GNI 0,15–0,20 %-ában meghatározott hivatalos fejlesztési támogatási cél megvalósítása, amelyhez hazai erőforrásokat kell bevetni, valamint kiegészítő intézkedésként innovatív finanszírozási mechanizmusokat kell alkalmazni;
6. emlékeztet arra a célra, hogy az országok kikerüljenek a legkevésbé fejlett kategóriából, és rámutat a millenniumi fejlesztési célokról szóló 2010. szeptemberi csúcstalálkozón azzal a céllal kidolgozott keretre, hogy felgyorsítsák a szegénység felszámolását, a legkevésbé fejlett országok életszínvonalának javítása érdekében megteremtésük a fenntartható gazdasági fejlődést, elősegítsék a jó kormányzást és támogassák a kapacitásépítést;
7. hangsúlyozza, hogy új intézkedésekre van szükség a legkevésbé fejlett országok világgazdaságba való integrálása és uniós piacokhoz való hozzáféréseinek javítása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a kereskedelem terén nyújtott segítséget, hogy a legszegényebb országok támogatást kapjanak a piaci liberalizációból eredő verseny kezeléséhez;

2011. április 7., csütörtök

8. emlékeztet arra, hogy a béke és a biztonság rendkívül fontos a fejlesztési politikák sikeréhez, és az EU-nak jobban összehangolt megközelítésre van szüksége annak érdekében, hogy kezelje a legkevésbé fejlett országok stabilitási problémáit és támogassa a békés, demokratikus és befogadó államok felépítéséhez szükséges kapacitások megszerzésére irányuló erőfeszítéseket;
9. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a legkevésbé fejlett országok esetében prioritást élvezzen az élelmezés-biztonság, a mezőgazdaság, az infrastruktúra, a kapacitásépítés, a mindenkire kiterjedő gazdasági növekedés, a technológiákhoz való hozzáférés, továbbá a humán erőforrás és a társadalom fejlődése;
10. igazságos és méltányos kereskedelmi szabályok kidolgozására, valamint a gazdasági, társadalmi és környezeti kérdések széles körét felölelő, a fenntartható fejlődés szolgálatában álló integrált szakpolitikák végrehajtására szólít fel;
11. emlékeztet arra, hogy a legkevésbé fejlett országok védelme és kiszolgáltatottságuk csökkentése érdekében hatékony intézkedéseket kell hozni az árak volatilitása és az átláthatóság, valamint a jobban szabályozott pénzpiacok tekintetében;
12. emlékeztet arra, hogy hozzá kell járulni a nemzeti adórendszerek és a helyes adóügyi irányítás kialakításához, és felszólítja az ENSZ-t, hogy hozzon létre erre szolgáló mechanizmusokat;
13. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia során tárgyaljanak az újszerű fejlesztésfinanszírozási mechanizmusok – például a pénzügyi műveletek megadóztatása – bevezetéséről; hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési segéllyel kapcsolatos kötelezettségvállalásokat és az innovatív finanszírozási mechanizmusokat alapvető fontosságú és kiegészítő elemnek kell tekinteni a szegénység elleni küzdelemben;
14. sürgeti, hogy a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencián az ENSZ és az EU komolyan foglalkozzon a termőföld-felvásárlás kedvezőtlen következményeivel, például a mezőgazdasági kistermelők földjeinek kisajátításával és a fenntarthatatlan termőföld- és a vízhasználattal;
15. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés hosszú távú céljának a fenntartható gazdasági fejlődés és a javak tisztességes újraelosztása feltételeinek kialakítását kell kitűzni; ezért hangsúlyozza, hogy meg kell állapítani a legkevésbé fejlett országok szükségleteit és stratégiáit, diverzifikálni kell a kereskedelmet úgy, hogy növelik a legkevésbé fejlett országokban folyó termeléshez kapcsolódó tisztességes árakat, és kezelni kell a kínálati oldal korlátozásait a legkevésbé fejlett országok kereskedelmi kapacitásának, valamint olyan befektetéseket vonzó képességének fokozása érdekében, amelyek tiszteletben tartják az ILO alapvető munkaügyi előírásait és a környezetvédelmet;
16. tudatában van annak, hogy a „Mindent, csak fegyvert ne!” elnevezésű kezdeményezés nem teljesítette minden tekintetben eredeti céljait, és ezért a legkevésbé fejlett országokból az EU piacára irányuló kereskedelem mennyisége és minősége nem érte el az elvárt szintet, különösen a megfelelő kereskedelmi és kikötői infrastruktúra hiánya miatt; szorgalmazza az ilyen infrastruktúrák fejlesztését, amelyek kulcsszerepet játszanak a kereskedelmi kapacitások növelésében;
17. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a párizsi nyilatkozattal és az accrai napirenddel összhangban fokozzák a fejlesztési segélyezés hatékonyságát;
18. hangsúlyozza az Európai Parlament szerepét, valamint azt a döntő szerepet, amelyet az EU fejlesztési költségvetésének elfogadása tekintetében tölt be; ezért meggyőződése, hogy a Parlamentet szorosabban be kell vonni az EU fejlesztési stratégiájának kidolgozásába; továbbá alapvető jelentőségűnek tartja a jelentésetéti mechanizmus bevezetését;

2011. április 7., csütörtök

19. véleménye szerint igen jelentős lépés, hogy az Egyesült Államokban elfogadták a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló új törvényt az afrikai ásványkincsek polgárháborút és konfliktusokat szító illegális bányászata és kereskedelme ellen; úgy véli, hogy az ENSZ-nek is hasonló javaslatot kell benyújtania, hogy biztosítható legyen a világszinten forgalmazott ásványkincsek nyomom követhetősége;
20. felszólít a fejlesztési politikai tervezéssel és döntéshozatallal kapcsolatos fontos aspektusok – többek között a kereskedelem, a mezőgazdaság és az élelmezésbiztonság – éghajlat-változási kockázatértékelésére, valamint kéri, hogy ennek az értékelésnek az eredményét használják fel a fejlesztési együttműködési politikára vonatkozó egyértelmű iránymutatások kidolgozásához;
21. aggodalmát fejezi ki a tömeges migrációt kiváltó környezeti katasztrófák egyre növekvő valószínűsége miatt, amelyek következtében szükségessé válik az otthonuk elhagyására kényszerülő emberek ezen új kategóriája számára gyorssegélyek nyújtása;
22. hangsúlyozza a regionális együttműködés és integráció fontosságát, és azon regionális keretek megerősítésére szólít fel, amelyek főként a kisebb országok számára teszik lehetővé, hogy forrásokat, know-how-t és szakmai tapasztalatokat szerezhessenek;
23. hangsúlyozza, hogy az előrelépés hiánya az államháztartás irányítása tekintetében továbbra is kizárja ezen országok legtöbbjé számára, hogy költségvetési támogatást szerezhessenek, amely pedig alapvető tényező minden egyes ország kapacitásépítési folyamata szempontjából;
24. hangsúlyozza, hogy a legkevésbé fejlett országok számára fontos a – különösen a fellendülőben lévő országokkal megvalósuló – háromoldalú együttműködés, hogy a kölcsönös előnyök és a közös fejlődés érdekében előrelépjenek az átfogó együttműködés irányába;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az ENSZ főtitkárnak.

Az Izland által elért haladásról szóló 2010. évi jelentés

P7_TA(2011)0150

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az Izlandról szóló 2010-es országjelentésről

(2012/C 296 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2010. május 31-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre, amely felveszi Izlandot az uniós előcsatlakozási támogatásra jogosult országok listájára, amely támogatás segít a tagjelölt országoknak abban, hogy összehangolják jogszabályaikat az európai jogszabályokkal,
- tekintettel a Bizottság Izland európai uniós tagságra irányuló kérelméről szóló 2010. február 24-i véleményére (SEC(2010)0153),
- tekintettel az Európai Tanács 2010. június 17-i határozatára az Izlanddal folytatandó csatlakozási tárgyalások megnyitásáról,
- tekintettel az Európai Unió általános álláspontjára és az izlandi kormány általános álláspontjára, amelyeket a 2010. július 27-én tartott, Izland Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló kormányközi konferenciát megnyitó miniszteri értekezleten fogadtak el,
- tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2010–2011” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2010)0660) és a 2010. november 9-én elfogadott, az Izland által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésre,